

אמן ואמן

בגודל מעלת עניית "אמן" ו"אמן. יהא שמיה רבא" וקדושת בית המדרש | חודש סבת תשפ"ו | גליון רכ"ב

דער איינציקער קארטל צו גן עדן

לענינינו. א מענטש אויף די וועלט גייט אריבער פיל מיט שוועריקייטן, פרנסה, געזונט, צער גידול בנים און פארשידענע געשעענישן. ער זאגט צו זיך אליינס: דער וועלט איז דאך נאר א צייטווייליגער דורכגאנג - א 'פרוזדור' - צום אייביגער וועלט. ער קומט טאקע ארויף אויף יענע וועלט און שטעלט זיך צום בית דין של מעלה, ליידער איז וועגט דער עבירות זייט איבער, מ'מוז זיך אביסל אויסלייטערן אין גיהנום, ער וואלגערט זיך פון איין אפטיילונג צום צווייטן, ליידט ביטערע יסורים און ער פראבירט זיך צו בארואיגן: רשעים ווערן באשטראפט אין גיהנום בלויז צוועלף חדשים, אט גייט די צייט אריבער און איך וועל שוין ענדליך אריינגיין אין גן עדן און זוכה זיין צו בלויז גומס. און אט, ענדליך ענדליך ווערט ער ארויסגעצויגן פון די טיפענישן פונעם גיהנום און קומט אן צו די שערן גן עדן וואו ער וועט שוין טרעפן זיין טרייסט - אבער די טויערן זענען פארשלאסן! א מלאך שטייט ביים שער און ער בעט אן 'איינמירט קארטל'...

"אן 'איינמירט קארטל'?" - וואונדערט זיך דער מענטש - "דער בית דין של מעלה האט דאך גע'פסק'ט אז נאך וואס איך ווער אויסגעלייטערט פון מיינע עבירות אין גיהנום וועל איך זוכה זיין צו גן עדן און באקומען מיינ שחר אויף מיינע תורה ומצוות?!"

"זיכער", ענטפערט דער מלאך, "עס איז אפגעהיטן פאר דיר א הערליכע פלאץ אין גן עדן, דו דארפט אבער האבן אן 'איינמירט קארטל' דאס צו באקומען. וואו איז עס?"

"אדרבה, אפשר זאגט איר מיר וואס דאס איז אן איינמירט קארטל?"

דער מלאך: ס'איז א קלארע פסוק (אין ישעיהו כו, ב) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, דרשנים די גמרא (סנהדרין ק"י ע"א) אל תקרי שומר אמונים אלא שעונה אמונים - ווער עס ענטפערט אמן בכוונה עפנט מען אים די טויערן פון גן עדן - אן דעם 'אמן' פארבלייבן די טויערן פארשפארט!... (המשיגין דקמניץ, עמ' ר"ג)

דער גאון רבי ליפא זילבערמאן שליט"א, משגיח אין דער קאמעניצער חדר, האט זיך אמאל געטראפן מיט הגאון רבי משה אהרן שטערן זצ"ל, דער קאמעניצער ראש הישיבה זיך איבערצושמועסן עצות וויאזוי איינצופלאנצן אין די הערצער פון די תלמידים דאס חשיבות פון ענטפערן 'אמן' בכוונה!

דער משגיח האט דערמאנט פארשידענע מדרשים איבער דאס גרויסקייט פון 'אמן', אבער דער מנהל האט רעאגירט: איך האב דאס שוין אלעס נאכגעזאגט, איך דארף עפעס מער!

האט דער משגיח אריינגעקלערט א מינוט, און ער רופט זיך אן: איך האב א געדאנק וואס וועט זיי גוט ממחיש זיין דאס חשיבות פונעם ענין. אמאל, זייענדיג אין אויסלאנד, האב איך באקומען אן איינלאדענונג צו א חתונה פון אן אלטן גוטן פריינט, מיטן איינלאדענונג איז מיטגעקומען א קליין צעטלע וואס איך האב געדארפט צוריקשיקן אז איך פלאן זיך צו באטייליגן ביי די שמחה. איך בין נישט געווען געוואוינט צו די סארט צעטלעך דעריבער האב איך נישט געשאנקען דערצו קיין אויפמערקזאמקייט. איך האב באשלאסן צו קומען און שוין!

אינעם באשטימטן טאג בין איך אנגעקומען צום חתונה זאל. ביים טויער פונעם פארשלאסענעם זאל שטייט א שומר אין זיין האנט האלט ער א ליסטע פון אלע איינגעלאדענע וואס האבן באשטעטיגט זייער אנקום, אבער מיינ נאמען איז נישט געשטאנען אויפן ליסטע, דעריבער האט מען מיך נישט ערלויבט אריינצוקומען. עס האט מיך גארנישט געהאלפן מיינע טענות אז איך האב באקומען אן איינלאדענונג, און אז איך בין א גוטע פריינט פונעם מחותן, איך וויל בלויז אריינגיין אויף א מינוט וואונטשן 'מזל טוב' און גיין... איך האב ערקלערט אז איך בין געקומען א ווייטע וועג ביז אהער - אבער די אלע טענות האבן גארנישט געהאלפן: אן קיין באשטעטיגונג לאזט מען נישט אריין! איך האב נישט געהאט קיין ברירה נאר צוריקצוגיין מיינע פוסטירט...

פתחו שערים
ויבא גוי צדיק
שומר אמונים -
אל תקרי שומר
אמונים אלא
שעונה אמונים
(סנהדרין ק"י ע"א)